

1 Ioan 3:9 (RMNN)

⁹ Oricine este născut din Dumnezeu *nu păcătuiește*, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și *nu poate păcătui*, fiindcă este născut din Dumnezeu.

Mulți oameni se luptă să înțeleagă acest pasaj deoarece contextul arată clar că creștinii încă păcătuiesc:

1 Ioan 1:8 (BTF2015)

⁸ Dacă spunem că *nu avem păcat*, ne înșelăm pe noi înșine și adevărul nu este în noi.

1 Ioan 1:10 (BTF2015)

¹⁰ Dacă spunem că *nu am păcătuیت*, Îl facem mincinos și Cuvântul Lui nu este în noi.

1 Ioan 2:1 (BVA)

¹ Dragii mei copii, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuیți. *Dar dacă cineva dintre voi păcătuiește*, avem la Tatăl un „Avocat”. Acesta este Isus care pledează în mod corect în favoarea noastră.

Acestea sunt trei ipostaze din aceeași scrisoare unde scriitorul, apostolul Ioan, vorbește despre a păcătui. Primele două pasaje comunică următorul lucru: “Dacă spui că nu ai păcat, ești un mincinos”. Apoi, în al treilea pasaj adaugă: “Îți scriu acestea, ca să nu păcătuiești (în viitor). Dar dacă păcătuiești, tu ai un Avocat care este cu Tatăl”. Apoi, în 1 Ioan 3:9 el declară: “Dacă ești născut din Dumnezeu, nu poți păcătui.”

Sună foarte contradictoriu, nu-i așa? Atât Scriptura cât și experiența ne arată că creștinii pot păcătui și încă păcătuiesc. Chiar întreg contextul cărții 1 Ioan ne arată că este posibil pentru un credincios născut din nou să facă ceva care e păcat. Totuși, 1 Ioan 3:9 spune clar că dacă ești născut din Dumnezeu, nu poți păcătui. Cum poate fi aceasta?

Unii oameni consideră că 1 Ioan 3:9 se referă la faptul că nu poți "în mod regulat" să păcătuiești. Mai multe traduceri ale Bibliei chiar redau versetul în felul acesta. Oamenii care adoptă această perspectivă predică ceva de genul următor: "Dacă erai un bețiv înainte de a fi salvat, poate te vei mai îmbăta o dată sau de două ori, dar dacă ești cu adevărat salvat, nu vei mai păcătui în mod regulat. În cele din urmă, vei vedea victorie în acel domeniu, sau nu ai fost cu adevărat născut din nou." Însă, pentru a îmbrățișa acest punct de vedere, tu trebuie să categorisești păcatele – ceea ce Dumnezeu nu face. Pentru El, nu există păcate "mari" și păcate "mici". Conform definiției Sale, noi toți păcătuim în mod regulat și obișnuit. Noi toți, în mod regulat, nu reușim să studiem Cuvântul lui Dumnezeu atât cât ar trebui să o facem. Noi toți, în mod obișnuit, eșuăm în a-i iubi pe alții atât cât ar trebui. În mod regulat, nouă nu ne pasă de alții atât cât ar trebui. În mod regulat, alunecăm în egoism, iar Dumnezeu trebuie, în mod regulat, să se ocupe de noi cu privire la aceasta. De asemenea, câteodată trecem cu vederea lucruri pe care Dumnezeu le numește păcate. De exemplu, Dumnezeu vede mâncatul excesiv și lacom la fel ca beția, adulterul și crima (vezi Deuteronom 21:20). Mâncatul excesiv este un păcat care se poate întâmpla doar în mod regulat și repetat. Nu poți deveni supraponderal doar mâncând o singură dată o porție mare de mâncare. Chiar dacă te-ai chinui să bagi toată acea mâncare în tine într-o singură masă, ar face o diferență de poate jumătate de kilogram sau un kilogram. Însă, pentru a pune 25-50 de kilograme în plus, tu trebuie să mănânci peste măsură în mod repetat. A fi supraponderal este un păcat practicat în mod regulat. Nu spun aceasta ca să condamn pe cineva, pentru că știu că sunt și oameni supraponderali nu neapărat din cauza mâncării. Însă, doresc să pun lucrurile puțin în perspectivă.

Dacă interpretezi 1 Ioan 3:9 în acest fel, că tu nu poți păcătui în mod regulat dacă ești cu adevărat născut din Dumnezeu, atunci nimeni nu s-ar califica, pentru că noi toți păcătuim în mod regulat. Singurul mod prin care această interpretare poate fi predicată este prin a spune: "Ei bine, nu poți practica păcatele mari în mod regulat, dar păcatele mici, sigur, poți

să le faci în mod regulat”. Însă versetul nu spune acest lucru.

Cred că aparenta contradicție și confuzie creată de cartea 1 Ioan cu privire la noua creație și la păcat decurge din alternarea frecventă și subtilă între păcatul de la nivelul trupului și sufletului și păcatul de la nivelul noului spirit. Dacă înțelegi structura ființei umane ca duh, suflet și trup și faptul că Dumnezeu tratează cu credincioșii născuți din nou în duhul sau la nivelul duhului, atunci o interpretare mai bună a acestui pasaj ar fi următoarea. Singura parte din tine care este născută din Dumnezeu este duhul tău. Sufletul tău nu este născut din Dumnezeu și nici trupul tău nu este născut din Dumnezeu. Ele au fost cumpărate, dar nu sunt încă răscumpărate. Sufletul și mintea ta sunt reînnoite, iar trupul tău va fi glorificat la sfârșit. Însă singura parte din tine care este schimbată acum într-o clipă este duhul tău, iar duhul tău nu poate păcătui. Duhul a fost creat în adevărată dreptate și sfințenie (Efeseni 4:24). O dată ce ai crezut, duhul tău a fost sigilat (Efeseni 1:13), păstrat și încapsulat în Duhul Sfânt în așa fel încât păcatele pe care le înfăptuiești prin acțiunile și gândurile tale să nu pătrundă în el. Din moment ce duhul recreat nu poate păcătui în sine însuși, el își păstrează puritatea și sfințenia. Tu nu pierzi sfințenia duhului în funcție de cum te porți. Această înțelegere a lucrurilor este esențială pentru a avea o relație cu Dumnezeu și părtășie cu El.

Pe baza capitolelor 9 și 10 din cartea Evrei, precum și pe baza a ceea ce am discutat până acum despre păcatele viitoare, putem interpreta 1 Ioan 3:9 și în felul următor: dacă toate păcatele trecute, prezente și viitoare ale credincioșilor născuți din nou deja au fost șterse prin jertfa lui Isus o dată pentru totdeauna, atunci nu există nici un nou tip de păcat pe care un credincios l-ar putea înfăptui și care să se afle în afara păcatelor pe care jertfa lui Isus le-a rezolvat și șters deja. Prin urmare, în realitate un creștin nu poate să mai păcătuiască.

Ascultă / Vizionează / Descarcă

Puteți asculta mesajul audio al acestui articol, puteți urmări mesajul video sau îl puteți descărca în diferite formate (mp3 / mp4 / pdf) de pe următorul link:

[Credincioșii nu pot păcătui](#)

